

ΣΥΝΑΡΤΗΣΕΙΣ ΠΟΛΛΩΝ
ΜΕΤΑΒΛΗΤΩΝ

Οι μελετήσουμε συναρτήσεις των μορφών $f: A \rightarrow \mathbb{R}^n$,
με $A \subseteq \mathbb{R}^m$. Εξουτε τις παραπάνω περιπτώσεις:

(1) $n=m=1$, $A \subseteq \mathbb{R}$, $f: A \rightarrow \mathbb{R}$:

είναι οι (χωρίς από την Ανάλυση I) πραγματικές
συναρτήσεις μιας πραγματικής μεταβλητής.

(2) $m=1$, $n \geq 2$, $A \subseteq \mathbb{R}$, $f: A \rightarrow \mathbb{R}^n$:

διανυθματικές συναρτήσεις μιας πραγματικής μεταβλητής. Τι? αυτές τις συναρτήσεις:

$$\forall t \in A \quad f(t) = \vec{y} = (y_1, \dots, y_n) \in \mathbb{R}^n$$

Αν $\text{pr}_i: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ είναι η προβολή στην i -ημέραση.

$$\Rightarrow y_i = \text{pr}_i(y_1, \dots, y_n) = \text{pr}_i(f(t)) \stackrel{\text{ουτός}}{=} f_i(t).$$

Tις $f_i: A \rightarrow \mathbb{R}$: $t \mapsto \text{pr}_i(f(t))$ ήτις οριζόμενης συνεργάτιες των f και γράφονται $f = (f_1, \dots, f_n)$,

δη:

$$f(t) = (f_1(t), f_2(t), \dots, f_n(t))$$

Δημ. μια διδυ. συνεργών μιας πραγμ. μεταβλητών αναλύεται σε n πραγμ. συναρτήσεις μιας πραγμ. μεταβλητής.

(3) $n=1, m \geq 2, A \subseteq \mathbb{R}^m, f: A \rightarrow \mathbb{R}:$

Δείχνεται πραγματική συνάρτηση πολλών μεραβάντων
(η σύσταση πεδία).

(4) $n, m \geq 2, A \subseteq \mathbb{R}^m, f: A \rightarrow \mathbb{R}^n: \underline{\text{Σύσταση}}
συνάρτησης πολλών μεραβάντων. Και γι' αυτές ισχύει
n διάδυση $f(\vec{x}) = (f_1(\vec{x}), \dots, f_n(\vec{x}))$, οπου τιμές
κάθε $f_i: A \rightarrow \mathbb{R}$ είναι πραγματική σύσταση
πολλών μεραβάντων.$

ΟΠΙΑ-ΣΥΝΕΞΕΙΑ

Έστω $\vec{x} \in \mathbb{R}^m$ μεραβάντων, $\vec{b} \in \mathbb{R}^m$ σταθερό.
 $L(x_1, \dots, x_m)$ $L(b_1, \dots, b_m)$

Τροιάδος $\vec{x} \rightarrow \vec{b} \Leftrightarrow \vec{x}_i \rightarrow \vec{b}_i, \forall i=1, \dots, m.$

[ΟΠΣ. 1] $A \subseteq \mathbb{R}^m, f: A \rightarrow \mathbb{R}^n, \vec{x}_0 \in \mathbb{R}^m, \vec{b} \in \mathbb{R}^n.$

- Αν $\vec{x}_0 \in A'$, λέμε ότι το οπίο εν f επειδή \vec{x}_0 είναι \vec{b}
και θείας $\lim_{\vec{x} \rightarrow \vec{x}_0} f(\vec{x}) = \vec{b}$, αν

$\forall \varepsilon > 0 \exists \delta = \delta(\vec{x}_0, \varepsilon) > 0 : \|f(\vec{x}) - \vec{b}\| < \varepsilon,$

$\forall \vec{x} \in A \text{ ώστε } 0 < \|\vec{x} - \vec{x}_0\| < \delta.$

- Αν $\vec{x}_0 \in A$ μενομένω, θείας $\lim_{\vec{x} \rightarrow \vec{x}_0} f(\vec{x}) := f(\vec{x}_0).$

[OPS.2] $A \subseteq \mathbb{R}^m$, $f: A \rightarrow \mathbb{R}^n$, $\vec{x}_0 \in A$. A f 2 ejelen
6wexis 670 $\vec{x}_0 \Leftrightarrow \exists \lim_{\vec{x} \rightarrow \vec{x}_0} f(\vec{x}) = f(\vec{x}_0)$.

[TIPOT.] $A \subseteq \mathbb{R}^m$, $f, g: A \rightarrow \mathbb{R}^n$, $\vec{x}_0 \in \mathbb{R}^m$,

$\exists \lim_{\vec{x} \rightarrow \vec{x}_0} f(\vec{x}) = \vec{a}$, $\exists \lim_{\vec{x} \rightarrow \vec{x}_0} g(\vec{x}) = \vec{b}$. Töre

(1) $\forall \lambda \in \mathbb{R}: \exists \lim_{\vec{x} \rightarrow \vec{x}_0} (\lambda f + g)(\vec{x}) = \lambda \vec{a} + \vec{b}$.

(2) $\exists \lim_{\vec{x} \rightarrow \vec{x}_0} (f \cdot g)(\vec{x}) = ab$ ($\forall a, f, g: A \rightarrow \mathbb{R}$).

(3) $g(\vec{x}) \neq 0 \quad \forall \vec{x} \in A$ uau $b \neq 0 \Rightarrow \exists \lim_{\vec{x} \rightarrow \vec{x}_0} \frac{f(\vec{x})}{g(\vec{x})} = \frac{\vec{a}}{b}$.
 $g: A \rightarrow \mathbb{R}$

[TIPOT.] $A \subseteq \mathbb{R}^m$, $f, g: A \rightarrow \mathbb{R}^n$, $\vec{x}_0 \in A$, f, g 6wexis
670 \vec{x}_0 . Töre:

(1) $\forall \lambda \in \mathbb{R} \quad (\lambda f + g)(\vec{x}) = \lambda \cdot f(\vec{x}) + g(\vec{x})$ 6wexis 670 \vec{x}_0 .

(2) $f(\vec{x}) \cdot g(\vec{x})$ 6wexis 670 \vec{x}_0 ($\forall a, f, g: A \rightarrow \mathbb{R}$)

(3) $g(\vec{x}) \neq 0 \quad \forall \vec{x} \in A$ uau $g(\vec{x}_0) \neq 0 \Rightarrow \frac{f(\vec{x})}{g(\vec{x})}$ 6wexis 670 \vec{x}_0 .
 $g: A \rightarrow \mathbb{R}$

[TIPOT.] $A \subseteq \mathbb{R}^m$, $f: A \rightarrow \mathbb{R}^n$, $\vec{x}_0 \in \mathbb{R}^m$, $\vec{b} \in \mathbb{R}^n$.

Töre: $L(f_1, \dots, f_n)$ $L(b_1, \dots, b_n)$

$\lim_{\vec{x} \rightarrow \vec{x}_0} f(\vec{x}) = \vec{b} \Leftrightarrow \lim_{\vec{x} \rightarrow \vec{x}_0} f_i(\vec{x}) = b_i, \quad \forall i=1, \dots, n$.

ΤΙΠΟΤ. $A \subseteq \mathbb{R}^m$, $f: A \rightarrow \mathbb{R}^n$ ευεξίς επειδή $\vec{x}_0 \in A \Leftrightarrow$
 f_i ευεξίς επειδή \vec{x}_0 , $\forall i=1, \dots, n$

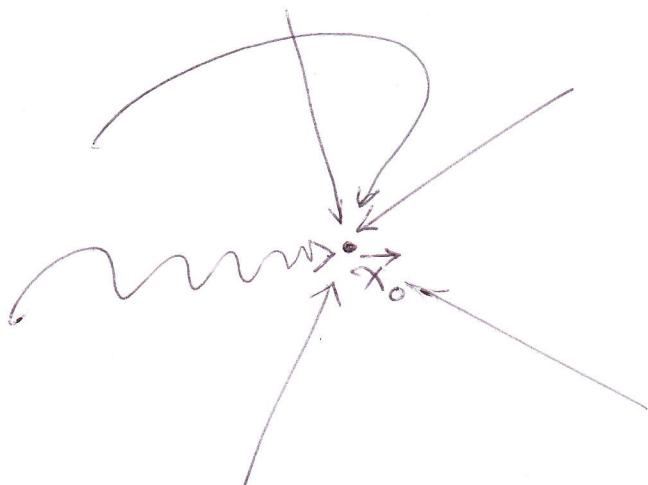
ΤΙΠΟΤ. $f: A \xrightarrow{\subseteq \mathbb{R}^m} \mathbb{R}^n$ ευεξίς επειδή $\vec{x}_0 \in A$, $f(A) \subseteq B \subseteq \mathbb{R}^n$,
 $g: B \rightarrow \mathbb{R}^k$ ευεξίς επειδή $\vec{y}_0 = f(\vec{x}_0) \Rightarrow$
 $\Rightarrow g \circ f$ ευεξίς επειδή \vec{x}_0 .

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Αν $A = I \subseteq \mathbb{R}$ μορφής να πλειστούμε
επειδή x_0 με δύο τρόπους: από αριστερά ή από δεξιά

Γι αυτό, για ευαρσίεις μιας πραγματικής μεταβλητής
ορίζονται τα πλευρικά οπια $\lim_{x \rightarrow x_0^-} f(x)$ και $\lim_{x \rightarrow x_0^+} f(x)$
και το ίσω $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x)$ υπάρχει, αν υπάρχουν τα
δύο πλευρικά και είναι ίσα.

Αν όμως $A \subseteq \mathbb{R}^m$, $m \geq 2$ μορφής να
"πλειστούμε" επειδή \vec{x}_0 με δύο τρόπους:

Αν ευκεί δύο αττά αυτούς να δίνουν διαφορετικό ιερό, τότε το $\lim_{\vec{x} \rightarrow \vec{x}_0} f(\vec{x})$ δεν ναίχει.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

$$\textcircled{1} \quad f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R} \quad \text{με} \quad f(x,y) = \frac{x^2 + y^3 + xy^2}{x^4 + y^2 + 5}.$$

$$\lim_{(x,y) \rightarrow (1,2)} f(x,y) = \frac{1^2 + 2^3 + 1 \cdot 2^2}{1^4 + 2^2 + 5} = \frac{13}{10}$$

$$\textcircled{2} \quad f: A \subseteq \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^3 \quad (A=??) : f(x,y) = \left(\frac{xy}{x}, e^{xy}, \ln(xy) \right)$$

$$f(x,y) = (f_1(x,y), f_2(x,y), f_3(x,y)), \text{ οπου}$$

$$f_1(x,y) = \frac{xy}{x}, \quad f_2(x,y) = e^{xy}, \quad f_3(x,y) = \ln(xy).$$

$$\text{Αρ} \exists \lim_{(x,y) \rightarrow (0,0)} f(x,y) \iff \exists \lim_{(x,y) \rightarrow (0,0)} f_i(x,y) \quad \forall i=1,2,3.$$

Έχουμε:

$$\lim_{(x,y) \rightarrow (0,0)} f_1(x,y) = \lim_{x \rightarrow 0} \frac{xy}{x} = 1$$

$$\lim_{(x,y) \rightarrow (0,0)} f_2(x,y) = \lim_{(x,y) \rightarrow (0,0)} e^{xy} = 1$$

$$\lim_{(x,y) \rightarrow (0,0)} f_3(x,y) = \lim_{(x,y) \rightarrow (0,0)} \ln(xy) = -\infty \Rightarrow \not{\exists} \lim_{(x,y) \rightarrow (0,0)} f_3(x,y)$$

$$\Rightarrow \not{\exists} \lim_{(x,y) \rightarrow (0,0)} f(x,y).$$

ΛΑΗΜΜΑ $A \subseteq \mathbb{R}^m$, $f, g: A \rightarrow \mathbb{R}$, τέτοιες ως:

$\exists M > 0: \|f(\vec{x})\| \leq M, \forall \vec{x} \in A$ (f θεσμένη), και

$\exists \lim_{\vec{x} \rightarrow \vec{x}_0} g(\vec{x}) = 0$. Τότε $\exists \lim_{\vec{x} \rightarrow \vec{x}_0} f(\vec{x}) \cdot g(\vec{x}) = 0$.

Άνοδ. $0 \leq |f(\vec{x})g(\vec{x})| \leq M \cdot |g(\vec{x})|$ και

$\exists \lim_{\vec{x} \rightarrow \vec{x}_0} M \cdot |g(\vec{x})| = 0 \Rightarrow \exists \lim_{\vec{x} \rightarrow \vec{x}_0} |f(\vec{x}) \cdot g(\vec{x})| = 0 \Rightarrow$

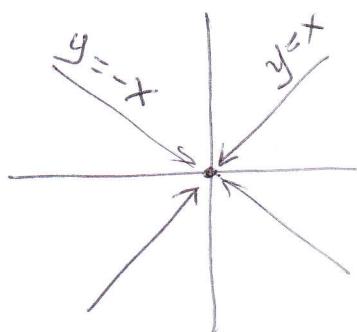
$\Rightarrow \exists \lim_{\vec{x} \rightarrow \vec{x}_0} f(\vec{x})g(\vec{x}) = 0$. ■

Εσφραγίδη: $\lim_{(x,y) \rightarrow (0,0)} x \operatorname{mp} \frac{1}{y} = 0$

$$\boxed{\text{ΑΣΚΗΣΗ}} \quad f(x,y) = \begin{cases} \frac{2xy}{x^2+y^2}, & (x,y) \neq (0,0) \\ a, & (x,y) = (0,0) \end{cases}$$

Τια ποιό a είναι στη συνεχίσθη (0,0);

Άνω

Πλην διαγώνας στο (0,0) διπλά την
ευθεία y = x, πουρούκε

$$\lim_{x \rightarrow 0} f(x,x) = \frac{2x^2}{2x^2} = 1$$

ενώ πλην διαγώνας πάνω στην y = -x

$\lim_{x \rightarrow 0} f(x,-x) = -1$. Διπλά $\lim_{(x,y) \rightarrow (0,0)} f(x,y)$
απα, f δεν γίνεται συνεχής.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

As δειχνίζουμε τώρα την ευδόκιμη

$f(x) = \frac{2xy}{x^2+y^2}$, όπου x μεταβάλλει και y παραίμενος.

$$(1) \quad y=0 \Rightarrow f(x) = \frac{0}{x^2} = 0 = \text{const}$$

$$\Rightarrow \exists \lim_{x \rightarrow 0} f(x) = 0$$

$$(2) \quad y \neq 0 \Rightarrow \exists \lim_{x \rightarrow 0} f(x) = \frac{0}{0+y^2} = 0$$

Άρα $\forall y \in \mathbb{R} \quad \exists \lim_{x \rightarrow 0} f(x) = 0$.

Αναλογα, αν $h(y) = \frac{2xy}{x^2+y^2}$, y μεταβάλλει, x παραίμενος

$$\Rightarrow \exists \lim_{y \rightarrow 0} h(y) = 0$$

Άρα η υπαρξη οποιου ως ρος γιατίς μεταβάλλει χωρίσα, δεν ενεργείει την υπαρξη οποιου ότι την εναργεία πολλών μεταβάλλει.

To ίδιο ευβάίνει με την συνέχεια, όπως θα δούμε πιο κάτω, με την διαδόριση.

Για την συνέχεια, ευηγγίζετε τις

$$g(x) = \begin{cases} \frac{2xy}{x^2+y^2} & x \neq 0 \\ 0 & x=0 \end{cases} \quad \text{και} \quad h(y) = \begin{cases} \frac{2xy}{x^2+y^2} & y \neq 0 \\ 0 & y=0 \end{cases}$$

με την f της εξ. 29.